

NCPC 14

ROMÂNIA
ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr. 3640**Dosar nr.6684/2/2013**

Ședința publică de la 17 noiembrie 2015

Președinte:	Veronica Năstasie	- judecător
	Eugenia Ion	- judecător
	Cristian Daniel Oana	- judecător
	Georgiana Grozescu	- magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței nr. 469 din 12 februarie 2013 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, s-a prezentat recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, reprezentat de consilier juridic ..... lipsind intimatul-pârât Plăvache Ștefan.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent a făcut referatul cauzei, arătând că intimatul-pârât a depus, prin Registratura Curții, concluzii scrise, însoțite de înscrisuri.

Reprezentantul recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat lăsarea cauzei la sfârșitul ședinței, pentru a putea lua cunoștință de conținutul înscrisurilor depuse.

La al doilea apel, făcut în ședință publică, s-a prezentat recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, reprezentat de consilier juridic ..... lipsind intimatul-pârât Plăvache Ștefan.

Nemaexistând chestiuni prealabile, Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată și a dat cuvântul părții prezente referitor la cererea de recurs.

Reprezentantul recurentului-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond, admiterea cererii și constatarea calității pârâtului de colaborator al Securității. A arătat că legiuitorul a reglementat două ipoteze distincte privind calitatea de colaborator al securității, anume cea prevăzută de art. 2 lit. b) teza I din OUG nr. 24/2008, care reglementează colaborarea cu Securitatea sub aspectul furnizării de informații, instituind condiții cu privire la informațiile furnizate și efectul acestora, respectiv cea prevăzută de art. 2 lit. b) teza a IV-a din același act

normativ, anume colaborarea cu Securitatea sub aspectul punerii la dispoziție a oricărui spațiu la care persoana respectivă avea acces și pentru care Securitatea avea nevoie de acord. A evocat jurisprudența constantă a Înaltei Curți în materie, în sensul că nu prezintă relevanță titlul cu care este deținut spațiul sau destinația acestuia și că nu mai este necesară îndeplinirea nici unei condiții în afară de punerea voluntară a spațiului la dispoziția organelor de Securitate. A arătat că intimatul și-a dat acordul pentru ca spațiul la care avea acces să fie folosit de către Securitate, așa cum rezultă din angajamentul semnat, aspect necontestat și reținut și de către instanța de fond. A depus practică judiciară în sprijinul susținerilor sale.

În temeiul dispozițiilor art. 394 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Înalta Curte a reținut cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Circumstanțele cauzei

1.1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, la data de 08.10.2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Păvălache Ștefan, solicitând să se constate calitatea acestuia de colaborator al fostei Securități.

1.2. Soluția instanței de fond

Prin sentința nr.469 din 12 februarie 2014, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a respins, ca nefondată, acțiunea formulată de reclamant.

1.3. Cererea de recurs

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul, invocând motivul de recurs prevăzut de art.488 alin.(1) pct.8 din Codul de procedură civilă, republicat, și solicitând casarea hotărârii atacate, cu consecința admiterii acțiunii, astfel cum a fost formulată.

2. Procedura de soluționare a recursului

2.1 Cu privire la examinarea recursului în completul filtru

Raportul întocmit în cauză, în condițiile art. 493 alin.(2) și (3) NCPC, a fost analizat în completul filtru, fiind comunicat părților în baza încheierii de ședință din data de 3 februarie 2015, în conformitate cu dispozițiile art. 493 alin.(4) NCPC.

Părțile nu au depus punct de vedere referitor la concluziile raportului privind admisibilitatea în principiu a recursului.

Prin încheierea din 23 iunie 2015, completul de filtru a constatat, în raport de conținutul raportului întocmit în cauză, că cererea de recurs îndeplinește condițiile de admisibilitate și, pe cale de consecință, a admis în principiu recursul declarat de reclamantul Consiliul Național pentru

Studiarea Arhivelor Securității, în temeiul art.493 alin.(7) NCPC, și a fixat termen pentru judecata pe fond a recursului.

2.2. Cu privire la cererea de recurs. Soluția și considerentele instanței de control judiciar

Analizând sentința atacată prin prisma motivului de cașare reglementat de art. 488 pct. 8 Cod procedură civilă, a criticilor înfățișate de recurentul-reclamant și apărărilor intimatului-pârât, raportat la cadrul normativ aplicabil, Înalta Curte constată că recursul este fondat și îl va admite, pentru considerentele în continuare arătate.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a sesizat instanța de contencios administrativ cu o cerere întemeiată pe dispozițiile art. 2 lit. b) teza a IV-a din OUG nr. 24/2008, privind constatarea calității pârâtului Plăvache Ștefan de colaborator al Securității, susținând, în esență, că acesta fost recrutat de către Inspectoratul Județean de Securitate Caras - Severin, Serviciul 3, în anul 1987, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, sub numele conspirativ „POPA”, în scopul unei mai bune instruirii și dirijări a rețelei informative, semnând un angajament pentru punerea la dispoziție a biroului său în vederea „rezolvării unor sarcini ce revin organelor de securitate.”

Instanța de fond, analizând materialul probator depus de către reclamantul CNSAS, a concluzionat în sensul că nu ar fi îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b) teza a IV-a din OUG nr. 24/2008, întrucât din înscrisurile depuse de reclamant nu rezultă că organele de securitate au folosit efectiv biroul pus la dispoziție de pârât.

Reevaluând probele administrate de către prima instanță, prin prisma criticilor recurentului, Înalta Curte constată însă că, în speță, s-a dovedit îndeplinirea tuturor condițiilor legale necesare pentru constatarea calității pârâtului-intimat de colaborator al Securității.

Astfel, potrivit art. 2 lit. b) teza a IV-a din OUG nr. 24/2008, invocat de recurentul-reclamant ca temei juridic al acțiunii sale, „colaborator al securității” este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea.

Prin aceste dispoziții, legiuitorul a înțeles să trateze distinct situația persoanelor care au furnizat informații, ce se încadrează în ipoteza art.2 alin. (1) lit. b) teza I din OUG nr. 24/2008, față de cea a persoanelor care au înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, ipoteză avută în vedere de dispozițiile art.2 alin. (1) lit. b) teza a IV-a din OUG nr. 24/2008.

Ipoteza normei sus-citate este îndeplinită dacă persoana în cauză și-a manifestat voința de a pune la dispoziția Securității locuința sau un alt spațiu deținut, împrejurare ce constituie, prin ea însăși, premisa înlesnirii culegerii de informații, fără a fi necesare dovezi privind folosirea efectivă a

spațiului în scopul menționat, durata sau conținutul eventualelor informații obținute de Securitate.

Această interpretare este consecventă cu practica anterioară a Înaltei Curți, evocată și de către recurenta-reclamantă, în care s-a reținut că: „dispozițiile legale menționate reglementează ipoteza punerii la dispoziția Securității a unui spațiu, fără a mai fi necesară îndeplinirea altor condiții pentru reținerea calității de colaborator al Securității, neprezentând relevanță modalitatea în care persoana deținea acest spațiu” (decizia nr.5922 din 18 decembrie 2009, dosar nr.832/2/2009); „... important este faptul că recurenta a pus la dispoziția Securității, în mod voluntar, un spațiu pe care îl deținea pentru că datorită atribuțiilor sale de serviciu răspundea direct de funcționarea imobilului și poseda singura cheie de acces în imobilul respectiv. Pentru stabilirea calității de colaborator al Securității nu prezintă importanță nici dacă spațiul a fost folosit de Securitate, pentru că legea cere ca persoana să fi înlesnit culegerea de informații prin punerea voluntară a spațiului pe care-l deținea” (decizia nr.3239 din 18 iunie 2010, dosar nr.6381/2/2009); „...legiuitorul a înțeles să trateze distinct situația persoanelor care au furnizat informații ce se încadrează în ipoteza art.2 alin.1 lit.b teza I din actul normativ menționat față de cea a persoanelor care au înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea. În această ultimă ipoteză legiuitorul a statuat că punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea o persoană cu scopul de a înlesni culegerea de informații de la alte persoane reprezintă o condiție suficientă pentru a se constata calitatea de colaborator al Securității” (decizia nr.3378/24 iunie 2010, dosar nr.1847/2/2009).

În speță, a fost făcută dovada manifestării de voință a intimatului-pârât în sensul punerii la dispoziția Securității a biroului său, prin angajamentul olograf scris și semnat la data de 30 octombrie 1987, în care pârâtul arată că „mă angajez să sprijin în mod secret și organizat organele de securitate prin punerea la dispoziție a biroului meu în vederea rezolvării unor sarcini ce privesc securitatea statului. Mă angajez să nu discut cu nici o persoană despre această colaborare, indiferent de funcție sau grad de rudenie și să nu abuzez în nici un fel de această colaborare.”

Prin urmare, instanța de fond a considerat greșit că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b) teza IV din OUG nr. 24/2008 pentru admiterea acțiunii.

Apărările intimatului, în sensul că a pus spațiul la dispoziție în baza obligațiilor sale de serviciu, în scopul apărării legilor și a țării, că acțiunea sa ar fi fost cunoscută de conducere, care și-a dat acordul, sau că părinții săi ar fi fost persecutați politic, context în care se poate vorbi despre o constrângere morală, nu pot avea efectul de a înlătura incidența dispozițiilor art. 2 lit. b) teza IV din OUG nr. 24/2008, situațiile evocate neîncadrându-se în ipotezele de exonerare avute în vedere de art. 2 lit. b) teza a II-a și a III-a.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2015.

Prezentăm conținutul prezentei cereri în două exemplare.
Red./Tehnored. G.G. Oricum nu este necesar să se facă distincție între
4 ex./10.03.2016 stielmente Nr. 1084/2/2016
Jud. Fond. G.I. Elencul de noi.

2/20/13
minimum definition
3 credit hours